

פחיתה | אלישע פורת

פחיתה | אלישע פורת

בספר השירים השישי של **אלישע פורת** - פחיתה, מכונסים יחדיו שירים חדשים העוסקים בפרידה ובשנות המשורר המתקצרות, ובצידם מבחר של שירי זיכרון שראו אור בספריו הקודמים, וכבר נכנסו לקנון שירי האבלות, הנקראים בעצרות ובטקסי זיכרון.

על שיריו כתב המשורר בארי צימרמן: "אלישע פורת אינו עסוק בהרהורים שטרניחובסקאים אודות היות האדם תבנית נוף מולדתו. הנוף, המולדת והתבנית הם טבעו הראשון והאחרון. ככל שהוא יותר מקומי יותר פרובינציאלי ומחובר, כך הוא יותר אוניברסלי, משוחרר ומגביה עוף". ועוד הוסיף: "רבים משיריו מצטיינים באיזו אימושלמות, בחספוס דווקאי, כמעט חורק, מתגרה, ביופי כאילרפגום, שממנו, נצבר בעצם כוחם. ולעתים, בנוח הרוח, מתרכך החספוס קמעא, נכון להכיל הרמוניה זכה... מעטים ונדירים הם אלה שיש להם מה לומר ויודעים, כל כך יודעים, איך לומר. אלישע פורת הוא אחד מהם. כפוף, רעול, כהה, שפוף על אופניו, הוא מדווש בשבילי הכפר, אך שירתו כבר משייטת באוטוסטרודות הרחבות של הספרות העברית ומצלצלת צלולה ובהירה בחלונותיה הגבוהים."

אלישע פורת, משורר ומספר עברי, עיתונאי ובלש ספרותי, נולד בשנת תרצ"ה 1938. חבר קיבוץ עין החורש ובן למייסדיו. שיריו רכשו להם קהל קוראים נאמן ונרחב. השירים נדפסו בבמות השירה המרכזיות בארץ. תרגומים מיצירותיו ראו אור בארה"ב קנדה ובריטניה. זכה בפרס ראש הממשלה ע"ש לוי אשכול, ב-1996 וב-2010.

ספרי שירתו הקודמים: **הושניה, המסגד**, ספרית פועלים 1975; **שיר זיכרון**, ספרית פועלים 1986; **ילוד תרצ"ה**, ספרית פועלים, 1996; **הדינוזאורים של הלשון**, הוצאת ידידי המחבר, 1999; **אֶרְכָּה תְּקַפָּה**, הקיבוץ המאוחד, 2005.

הציור על העטיפה (פרט): ידיד רובין | עיצוב העטיפה: תמיר הברדלמסר

הוצאת הקיבוץ המאוחד

הוצאת הקיבוץ המאוחד